

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu v rámci programu mezinárodní mobility studentů vysokých škol

Akademický rok 2018/ 2019

Jméno Studenta: Zuzana Vlachová

Vysílající katedra: KAS

Hostitelská škola: Sogang University, Seoul, South Korea

1. Co byste doporučil/a studentům, kteří plánují studijní pobyt v zahraničí s ohledem na informační materiály o cílové zemi či místě studia, finanční podporu, jazykovou přípravu, postup, jak žádat o přijetí apod.:

Čo sa týka informácií o krajine, tak tie sú jednoducho vyhľadateľné na internete a čo sa týka Sogang University, tak sme mali možnosť požiadať si o „buddyho“, čo bol niektorý zo študentov univerzity, s ktorým sme sa kontaktovali ešte pred príjazdom do Kórey. Študenti Korejštiny pro hospodárskou praxi o Kórei určite mnohé vedia z hodín, no informácie o Južnej Kórei sú ľahko dostupné a je možné si zakúpiť aj malého turistického sprievodcu v kníhkupectve, ktorý je tiež nápomocný. Taktiež po príjazde do Kórey sú prístupné rôzne informačné centrá v každej oblasti Seoulu. Hneď po príjazde na letisko sú turistické informačné centrum a info centrum pre používanie verejnej dopravy v meste. Z mojej skúsenosti tam pracovníci rozprávajú aj anglicky a sú veľmi ochotní. Južná Kórea je od Slovenska, či Česka drahšia krajina, takže sa je treba pripraviť na väčšie výdavky. Finančná podpora od univerzity mi vystačila pokryť ubytovacie náklady a letenky, no ak chce človek aj niečo vidieť a trochu si „užiť“ výjazd, určite sú potrebné aj vlastné zdroje. Pri žiadaní o podporu je potrebné si dať pozor na to, aby ste si vybavili všetky potrebné dokumenty. Odporúčam to neodkladať, aby potom nenastali nijaké komplikácie. Ja som meškala s niektorými dokumentmi pre hostujúcu univerzitu, ktorá s tým však nemala problém. Miesta pre výjazd sa vypisujú na stránkach našej školy, kde sa treba zapísať a absolvovať výberové konanie, po ktorom sa dostáva všetkých potrebných informácií. Pri vybavovaní všetkých náležitostí sme sa spojili všetci, ktorým bol výjazd povolený a vyplňovali sme potrebné náležitosti, je to tak jednoduchšie. Do Kórey je určite potrebná dobrá znalosť anglického jazyka, pretože predmety sú vyučované v angličtine a je tam mnoho výmenných študentov. Čo sa týka mimo študentského života, nie všade sa dá anglicky dohovoriť, preto by som odporúčala buď vyhľadávať turistické destinácie, kde majú aspoň základy angličtiny

alebo si nájsť kamaráta, ktorý kórejštinu ovláda. Väčšina študentov, ktorí kórejsky nerozprávali sa aspoň snažili naučiť čítať pre lepšiu orientáciu a základné frázy ako „Ďakujem.“, „Dobrý deň.“ alebo „Dovidenia.“.

2. Můžete poskytnout tip/ radu týkající se společenských záležitostí v hostitelské zemi/ na hostitelské instituci (kulturní rozdíly, důležitost jazykové výbavy atd.):

Po príchode do Kórey sa určite treba pripraviť na to, že niektorí starší obyvatelia neberú cudzincov veľmi priateľsky a vedia byť niekedy aj nepríjemní. Väčšinou sú to však len nevraživé pohľady, nestalo sa mi, že by ma niekto obťažoval alebo mi nadával. Kultúrnych rozdielov je tam mnoho, no postupne sa vytrácajú úplne alebo sa oslabujú. Napríklad v kórejskej kultúre je veľmi neslušné smrkať pri stolovaní, no kórejské jedlo je veľmi pikantné a človek sa tomu nevyhne. Po rozhovore s mladými kórejskými priateľmi mi ale bolo povedané, že to je skôr kultúra starších a pomaly sa to vytráca. Taktiež sa tam počas dňa nenájde Kórejec fajčiaci počas chôdze, ale fajčia v bočných uličkách a niekde sa nájdu aj na uliciach priamo vyznačené miesta na fajčenie a aj také, kde je vyslovený zákaz. Na uliciach je tiež ťažké nájsť odpadkový kôš, no mesto bolo aj napriek tomu veľmi čisté. Tiež sa treba pripraviť na to, že Kórejci sú trochu konzervatívni a niektoré témy ako Severná Kórea, vzťahy alebo intímne rozhovory sú pre nich taboo, rovnako je to aj s hanlivými slovami, Kórejci veľmi nenadávajú. Ďalej sa v Kórei nedávajú dýška, je to neslušné, no na druhú stranu, na privolanie obsluhy sa kričí a zdvíha sa ruka alebo majú na to privolávacie tlačítka, čo zas pre nás nie je zvykom. Taktiež v reštauráciách z 99% nájdete len paličky a lyžicu, ak nejdete do nejakej so západným jedlom. Menu je tiež v drvivej väčšine písané len kórejsky. Stolovanie majú na spôsob „share“ takže väčšinou sa musí partia zhodnúť na nejakom spoločnom chode, pretože porcia nie je pre jedného človeka. K jedlu sú nejaké prílohy, ktoré sú zadarmo a môžete ich mať neobmedzené množstvo (ryža, kimchi, nakladaná reďkvička, voda...), no stretla som sa aj s reštauráciami, kde si účtovali aj za ryžu. V mnohých reštauráciách je aj možnosť samoobsluhy (spomenuté prílohy), čo u nás tiež nebýva. Čo sa týka študentského života, tak po večeroch sa chodili niekedy až veľmi často zabávať, takže mesto je vždy plné. No na úkor toho sa študenti učili hlavne počas noci, často v skupinkách, či už v kaviarňach, študijných miestnostiach, knižnici, doma. Na univerzitách sa často konali všelijaké akcie pre študentov- festivaly, zápasy, prezentácie..., ktoré boli zadarmo a na niektorých dokonca rozdávali zadarmo jedlo alebo nejaké propagačné predmety.

3. Jaké byly hlavní rozdíly mezi vzdělávacími postupy a metodami, průběhu zkoušek atd. na domácí a na hostitelské instituci:

Na Sogang university som absolvovala jazykový kurz a jeden predmet z výberu predmetov pre zahraničných študentov v angličtine, v zimnom semestri to bol Introduction to Korean Literature a v letnom Understanding Religion.

Výučba kórejštiny na KLEC (Korean Language Education Center) sa od výučby na UP. Pred začiatkom semestra sa robia rozdielové skúšky, ktoré pozostávajú zo slohu a ústneho pohovoru. Na výber sme dostali niekoľko slohových tém, ktoré boli rozdelené do troch úrovní- začiatoční, stredne pokročilý a pokročilý. Po napísaní slohu nasledoval pohovor s jedným z lektorov z inštitúcie, ktorý si prehládol slohy a na základe úrovne pokladá otázky a konverzuje sa. Pri pohovore sa zameriavajú na gramatiku podľa úrovni stanovenými inštitúciou. Ak vidia, že študent zvláda gramatiku 1, 2 úrovne používajú zložitejšiu gramatiku. Často sa zameriavajú na používanie nepriamej reči, ktorej zvládnutie je pre kórejštinu kľúčové a ak študent nezvláda jej používanie alebo používa veľmi jednoduchú gramatiku, nedostane sa do levelu vyššieho ako 2. Pre študentov, ktorých považujú za

úroveň 3a vyššie majú na pohovore ešte úryvok textu pre zistenie „čítania s porozumením“, ktorý študent číta nahlas. Pri pohovore je lektorom veľmi dobre rozumieť, rýchlosť rozprávania aj výslovnosť je veľmi dobrá a nemajú problém zopakovať alebo pozmeniť štruktúru vety, ak študent nerozumie. Výsledky rozdielových skúšok sme dostali o dva alebo tri dni, kde nás rozdelili do úrovni a tried. Jazykový program KAP200 (Intensive Korean for Academic Purposes), ktorý som absolvovala bol 5-krát v týždni, pondelok- piatok, a trval od 13.30 do 17.30 v štyroch 50 minútových hodinách. Hodiny sú rozdelené do troch „predmetov“- 2 vyučovacie hodiny zamerané na rozprávanie, 1 na posluš a čítanie a 1 na písanie. Každá trieda má svojho triedneho učiteľa, ktorý vyučuje rozprávanie a je nápomocný nie len čo sa týka školských záležitostí. Inštitúcia používa vlastné učebnice, ktoré si študenti však musia zakúpiť samy, a na každú hodinu mali pripravené vlastné vyučovacie materiály (obrázky, karty so slovíčkami a gramatikou, karty na tvorenie viet, zhrnutia gramatik, papiere na precvičovanie gramatiky, slovnej zásoby...). Hodiny vždy začali krátkym opakovaním, kde bol vyvolaný každý študent a potom sa pokračovalo v sylabuse, ktorý veľmi striktno dodržiavali. Lektori sa zameriavali na tvorbu viet s používaním prebranej gramatiky a slovnej zásoby a kombinovaním s už prebratou gramatikou. V každej lekcii bolo niekoľko dialógov, ktoré sme sa museli naučiť spamäti a precvičovali sme ich medzi sebou a objavili sa aj na ústnej a písomnej skúške. Lektori, s ktorými som mala skúsenosti boli veľmi príjemní, priateľskí a zanietení do výučby, snažili sa urobiť hodiny zaujímavými a aktívnymi, občas nás motivovali aj vecnými odmenami (sladkosťami, snackmi), nechýbala ani interakcia s vedľajšími triedami, s ktorými sme precvičovali „role playing“. Taktiež, po každých dvoch lekciách sme mali jeden deň výučby venovaný opakovaniu. Počas hodín nám nebolo povolené používať mobilné telefóny a rozprávať sa iným jazykom ako kórejšinou. V programe KAP200 sme prebrali dve učebnice, ktoré mali k sebe pracovný zošit a malú gramatickú knižku so slovnou zásobou. Po prebratí prvej knihy sme mali pol semestrálne skúšky zostavené z ústnej a písomných častí. Pre ústnu časť sme boli spárovaní a museli sme si pripraviť dialógy na témy preberané v učebnici, ktoré sme potom prezentovali pred triednym učiteľom a potom nasledoval krátky individuálny rozhovor. Každý študent bol hodnotený samostatne. Písomné skúšky pozostávali z 2-hodinového testu na gramatiku, slovnú zásobu a vytváranie dialógov, testu na posluš a čítanie s porozumením a test na gramatiku používanú v písomných prejavoch a písanie slohu. Lektori dávali veľkú dôraz na férovosť a podvádžanie pri testoch, ktoré nebolo vôbec možné, každý test sme mali možnosť si prezrieť po jeho ohodnotení a konzultovať nezrovnalosti. Na konci semestra sa písali záverečné testy, ktoré boli rovnakého štýlu, no ústna skúška bola iba individuálny rozhovor s učiteľom, ktorý nás neučil žiadny predmet. Ten si rozhovor nahrával a stopoval.

4. Jaké závěry můžete vyvodit z absolvování studijního pobytu v rámci programu mezinárodní mobility. Splnil pobyt Vaše očekávání. Setkal/a jste se s nějakými závažnými problémy. Co jiného kromě akademického přínosu Vám pobyt dal:

Študijný pobyt bol veľmi dobrou príležitosťou na rozvoj vedomostných a osobnostných stránok. Skúsenosť žiť ďaleko od domovských krajín v zemi s úplne odlišnou mentalitou, kultúrou, stravou, jazykom a písmom bol výzvou. Z mojej strany som nepociťovala nijaké závažné problémy, no považujem sa za veľmi prispôsobivého človeka. Okrem akademického prínosu mi pobyt dal množstvo možností na cestovanie, keďže tam bolo množstvo výmenných študentov z celého sveta. Vytvorili sme si veľa priateľstiev a spoznala som nielen kórejskú, ale aj iné kultúry, čo mi tiež rozšírilo všeobecný prehľad. Keďže som si na tento pobyt šetrila peniaze aj z vlastných brigád, tak som mala možnosť cestovať niečo málo aj v Kórei a takisto som navštívila aj Thajsko, kde by som sa pravdepodobne v najbližšej dobe nedostala, ak by som nemala možnosť bývať v Kórei. Seoul je mesto, ktoré žije (nielen

v noci) a ukrýva v sebe množstvo možností ako tráviť čas. Ponúka mnoho kultúrnych pamiatok, udalostí, parkov, miest na turistiku v centre mesta, galérií s moderným aj historickým umením a rôzne iné aktivity ako koncerty, vystúpenia, festivaly, plavby po rieke Han alebo cyklistické cesty s peknými výhľadmi. Za 8 mesiacov, ktoré som v Kórei strávila som navštívila mnohé z miest a akcií, no stále ten čas nestačil na objavenie všetkých miest.

5. Které stránky výměnného studijního pobytu zejména oceňujete:

Najviac oceňujem, že mi bol pobyt vôbec poskytnutý, no tiež to, že naša škola zvládla zaistiť a preplatiť takýto jazykový kurz, ktorý je jedným z najlepších v Seoule a taktiež je veľmi drahý. Takýto výjazd pre študenta jazyka je veľkým prínosom a neoceniteľnou skúsenosťou. Taktiež pracovníci zahraničného oddelenia na hostiteľskej univerzite boli veľmi, veľmi nápomocní, trpezliví a chápujú, čo bolo veľkým plusom.

6. Máte nějaká doporučení, jak výměnný program mezinárodní mobility zlepšit?

Určite by sa mohla zlepšiť komunikácia hlavne čo sa týka potrebných dokumentov a potvrdzovania dokumentov a rozhodovania o výške finančnej podpory. V mojom prípade som nedostala žiadne potvrdenie, či vlastne môžem absolvovať výmenný pobyt a inštrukcie, kým som sama nevyžiadala odpoveď a kvôli čakaniu na potrebné dokumenty som takmer nestihla odovzdávanie pre hostiteľskú inštitúciu. Taktiež sme podávali report o reálnych výdajoch, kedy sme zistili, že sú vyššie ako bolo očakávané a boli nám prisľúbené vyššie príspevky, no nestalo sa tak. Finančnú podporu však nejdem súdiť, keďže sme aj tak dostali peniaze postačujúce na pokrytie bývania a časti stravy, ktorá bola najdrahšou položkou. Avšak po prisľúbení som sa tiež spoliehala na vyšší príspevok, ktorý by značne pomohol, hlavne pri druhom semestri štúdia. Takže určite by som študentov do budúcnosti upozornila, že podpora je podpora, a že musia rátať s tým, že budú potrebovať aj vlastné finančné prostriedky, ktoré budú vyššie ako pri štúdiu v ČR.